

The Hellenic Society Prometheas

Τη γλώσσα μου έδωσαν Ελληνική

Το σπίτι φτωχικό στις αμμουδιές του Ομήρου.

Μονάχη έγνοια η γλώσσα μου στις αμμουδιές του Ομήρου.

www.Prometheas.org

Οδυσσέας Ελύτης

Newsletter

April 2013

ΚΑΛΗ [ΤΕΣ]ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

Prometheas Events

- **Friday, April 12, 2013 at 8:00 pm:** *"Learning with the Mind and the Heart: The Power of Emotions in Every-Day Life"* by Magdalini Agrafioti at St. George Greek Orthodox Church, Bethesda, MD. For more info, see flyer.
- **Sunday, April 21, 2013 at 6:30 pm.** *"Prometheas fundraising event to benefit «The Smile of the Child» at the «Nostos» Restaurant.* See brochure for more details. Also, attached is the contribution form. For more information, see Prometheas' website.

The Prometheas direct appeal fundraising effort on behalf of "The Smile of the Child" announced on February 15th, 2013 with our appeal letter continues until November 2013. We thank all who have already contributed and we apologize for this reminder. Those members who wish to donate please use the Contribution Form circulated with this newsletter. Thank you all for your continued support.

March 25, 2013 Greek Independence Day celebration

On Sunday March 24, The Hellenic Society Prometheas with the co-sponsorship of other Hellenic organizations of the Washington Metropolitan Area, organized the 192nd anniversary of the Greek Independence at St. George's church. In attendance were approximately 300 people.

The ceremony begun with the presentation of the Greek and American colors by students dressed in national costumes. A prayer was delivered by Fr. Nick Despotides of St. George and Fr. Steven Zorzos of St. Sophia, followed by greetings by Prometheas' president Mr. Lefteris Karmiris.

The keynote address was delivered by the Ambassador of Greece to the United States, Mr. Christos Panagopoulos. The Ambassador stressed the significance of this year's anniversary in light of the economic crisis in Greece, which is having a strong impact on all aspects of social structure. He also reminded the audience the progress that Greece has made since it gained its independence and expressed the confidence that it will overcome the present crisis.

Mr. Kostas Petrovas, Mr. George Philipopoulos and Ms. Ioanna Tzioumi made a tribute to the three national heroes Kolokotronis, Karaiskakis and Kanaris highlighting the contributions of these great men to the revolution.

The St. George & St. Sophia Cathedral Choirs supported by members of Prometheas sang the national anthems, τη Υπερμάχῳ and demotic songs, under the direction of Mr. Paul Mavromihalis and Mr. George Theodoridis.

The program ended with the beautiful and lively folk dances by the Return to Origins Dance Troupe.

A reception with traditional mezedes and sweets concluded the evening and the tribute to this great chapter of Greece's modern history.

Other Events and Announcements

- The Gallery at the Frame Factory presents *Thomas Xenakis' "New works with gold and paint"*, *March 23 – April 27, 2013; Opening Reception: Saturday, March 23, 2013, 5:30-8:30pm*. See brochure for more details.
- *The Hippo Theatre Group (from Thessaloniki, Greece) presents "Niara"*, an Educational Theatrical Play for Children of All Ages
  - *Saturday April-6-2013 3-5pm* - Saint George Greek Orthodox Church; and
  - *Sunday April-7-2013 3-5pm* - Saint Katherine Greek Orthodox Church

- *The Epirotic Society of Washington D.C.* announced its *new program of Greek traditional folk dances* (see announcement)
- *Open position: Director of Education at Saint Katherine Hellenic Education Center.* For more info, see announcement.

Websites of the month

- *Ambassador of hope puts smiles on children's faces:*
<http://www.greekamerica.org/news/news-single/newsarticle/ambassador-of-hope-putting-smiles-on-childrens-faces>
- *Greece in America, Greek Embassy Newsletter:*
<http://www.mfa.gr/usa/images/stories/washington/docs/newsletter.pdf>
- *GLOSSA - Greek as a Vehicle for Promoting Linguistic Diversity:*
<http://www.ellinikiglossa.eu/>
- *Πρόγραμμα για τη διδασκαλία της ελληνικής ως ξένης γλώσσας:*
http://www.proslipsis.gr/cmCat_treePrd.php?&cm_catid=58&cm_prdid=18036
- *Η Αρχαιολογία της πολης των Αθηνων:* <http://www.eie.gr/archaeologia/gr/index.aspx>
- *Γνωρίζοντας την αρχαία Θεσσαλονίκη:* <http://www.enet.gr/?i=news.el.texnes--politismos&id=348235>
- *Rome and Constantinople, A Tale of Two Cities: The Papacy in Freedom, the Ecumenical Patriarchate in Captivity:* <http://hellenicleaders.com/blog/rome-and-constantinople-a-tale-of-two-cities-the-papacy-in-freedom-the-ecumenical-patriarchate-in-captivity/#.UUUxAlckSxU>
- *Dancing (with abandon) into old age:* http://edition.cnn.com/2013/03/16/opinion/klein-travels-with-epicurus/index.html?hpt=hp_c2 (Daniel Klein follows philosopher Epicurus to Greece to follow his advice on aging. Epicurus said "the communion of friendship, enjoyed unhurriedly, was the best possession". In Greece, Klein finds older people living calmly, slowly, with appreciation and acceptance.)

Books

- *"Purview: Her view"*. We are pleased to bring to the attention of our readers a highly informative and entertaining work of historical fiction, prepared by Dennis Menos, a member of Prometheas. The book focuses on the life and times of the Karyatis statue presently in the British Museum and of her longing to return home to the Acropolis. Presented in a series of vignettes spanning 2,400 years of Hellenic history, the story of the Karyatis makes for interesting reading, beginning with the age when twelve gods ruled the world on top of Mount Olympus to the day in 1802 when the statue was removed from her temple by Lord Elgin and was shipped to London. A must read for anyone wishing to gain a better understanding of some of the proudest but also darkest moments of Hellenic history, of Lord Elgin's assault on the temples of the Acropolis, and of ongoing efforts to return home the sculptures of the Parthenon. The book is available for purchase at Amazon.com and other sources.
- *"Mosaics of Thessaloniki 4th - 14th century"*; επίσης στα Ελληνικά, *"Ψηφιδωτα της Θεσσαλονικης, 4ος- 14ος αιωναs*
- *"The westering Orient, Thessaloniki 1870-1912"*; επίσης στα Ελληνικά, *"Η Δυση της Ανατολης 1870-1912, τα χρονια του μετασχηματισμου"*
- *"Ελλαδα - Ευρωπη, Η αναρμοστη σχεση"* του Κωστα Βεργοπουλου
- *"Τον δρόμον τετέλεκα"* του Νικόλαου Θέμελη, (Ι. Σιδέρης, Αθήνα 1998). Αποκαλυπτικά στοιχεία για το μέγεθος της μεγάλης ληστείας μπορεί να εντοπίσει κανείς σε ένα θαυμάσιο βιβλίο του αείμνηστου Νικολάου Θέμελη, υπουργού Προεδρίας στην Οικουμενική Κυβέρνηση Ζολώτα το 1990. Στο βιβλίο αυτό, ο συγγραφέας, που ήταν και πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, περιγράφει τις απίστευτες εμπειρίες του. Σε οποιαδήποτε δημοκρατική και ευνομούμενη χώρα, το βιβλίο αυτό θα είχε προκαλέσει θύελλα αντιδράσεων και εισαγγελικών επεμβάσεων. Εν Ελλάδι πέρασε απαρατήρητο. Ο λόγος απλός και ευκόλως κατανοητός: ο συγγραφέας περιγράφει όργια καταχρήσεων και σπαταλών στη δημόσια διοίκηση και αναφέρει σοβαρότατες ατασθαλίες σε δήμους και κοινότητες. Ατασθαλίες που, συνολικά, ξεπερνούσαν τα 20 δισ. δραχμές την εποχή εκείνη.

News Articles

"Δεν μπορεί να υπάρξει Ελλάδα ελεύθερη και δυνατή, χωρίς την αυτοπεποίθηση του καθενός μας. Αυτό σημαίνει, χωρίς να 'χουμε πεποίθηση πρώτα στους εαυτούς μας, στη δική μας δουλειά και προκοπή. Αλλά και με συναίσθηση για το τι χρωστάμε για το συνολικό συμφέρον. Όχι μονάχα για τα δικά μας, αλλά και για τις ευθύνες μας απέναντι στους άλλους, απέναντι σ' αυτούς που έρχονται μετά από μας. Αν η Ελλάδα είναι καρπός ανάγκης από την αδυναμία και την ανημπορία μας, τότε θα 'ναι μια Ελλάδα αδύναμη, ανήμπορη. Θα πάρει το στραβό το δρόμο, θα μείνει μια Ελλάδα της μιζέριας. Γιατί αυτή είναι καθρέφτης μας, όχι εμείς δικός της."
Θέμελης, Ανατροπή, σελ. 414-415. Αναφορά στο 1900, γραμμένο το 2000

ΣΥΝΤΑΧΘΗΚΕ ΤΟ 1947 !!!!

του Βλάση Γωγούση

Αρχές του 1947 η ΑΓΓΛΙΚΗ κυβέρνηση έχει ανακοινώσει στις ΗΠΑ πως αδυνατούσε πλέον να συνεχίσει την ενίσχυση της ελληνικής κυβέρνησης στον αγώνα της κατά της κομμουνιστικής.. επικράτησης στην Ελλάδα. Ο Αμερικανός πρόεδρος Τρούμαν προκειμένου να έχει ίδια άποψη , στέλνει το 1947 τον Paul A. Porter ως επικεφαλής αμερικανικής αποστολής.

Μετά από έναν περίπου μήνα, ο Porter στέλνει επιστολή προς το Υπουργείο Εξωτερικών των ΗΠΑ, γράφοντας μεταξύ των άλλων: « Εδώ δεν υπάρχει κράτος ! Υπάρχει μόνο μία ιεραρχία πολιτικών, ο ένας χειρότερος από τον άλλον. Μοναδική τους έννοια , η κατάκτηση της εξουσίας. Σε ολόκληρη τη χώρα οι άνθρωποι έχουν παραλύσει από την αβεβαιότητα και τον φόβο, οι επιχειρηματίες δεν επενδύουν, οι καταστηματαρχες δεν αποθηκεύουν προμήθειες.

Και συνεχίζει: Η δημόσια διοίκηση είναι υπερβολικά εκτεταμένη!!!!. Οι χαμηλοί μισθοί προσαυξάνονται ΒΑΣΕΙ ΕΝΟΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΕΠΙΔΟΜΑΤΩΝ, (μερικοί δημόσιοι υπάλληλοι κερδίζουν μέχρι και τέσσερις φορές περισσότερο από τον βασικό μισθό τους!).

Η δημόσια διοίκηση δεν είναι σε θέση να προβεί ούτε στην είσπραξη φόρων, ή την επισκευή δρόμων.

Η ελληνική κυβέρνηση δεν έχει άλλη πολιτική εκτός από το να εκλιπαρεί για ξένη βοήθεια ,απαριθμώντας θορυβωδώς τις θυσίες της Ελλάδος... !!!!
Στόχος της είναι να χρησιμοποιήσει την ξένη βοήθεια για τη διαιώνιση των προνομίων μιας μικρης κλικας που εχει την εδρα της στην πλατεία Κολωνακίου !.

Υπογραφή :Paul A. Porter

The original article (in English) can be found in: <http://www.unz.org/Pub/Colliers-1947sep20-00014>

Ο Σταμάτης Κριμιζής συμμετέχει σε πείραμα της ESA

Ο διακεκριμένος Έλληνας αστροφυσικός Σταμάτιος Κριμιζής συμμετέχει στο πείραμα Particle Environment Package.

Ο διακεκριμένος Έλληνας αστροφυσικός Σταμάτιος Κριμιζής, επόπτης του Γραφείου Διαστημικής Έρευνας της Ακαδημίας Αθηνών, είναι μεταξύ των ερευνητών που συμμετέχουν στο πείραμα Particle Environment Package της Ευρωπαϊκής Διαστημικής Υπηρεσίας για την αποστολή Jupiter ICy moons Explorer (JUICE), που θα εκτοξευθεί το 2022, με σκοπό την εξερεύνηση του πλανήτη Δία και ειδικότερα των παγωμένων δορυφόρων του.

Το Particle Environment Package είναι ανάμεσα στα 11 πειράματα που επιλέχθηκαν μετά από σκληρό ανταγωνισμό. Πρόκειται για ένα ανιχνευτή φορτισμένων και ουδέτερων σωματιδίων που υλοποιεί τεχνολογίες αιχμής της διαστημικής έρευνας, όπως η απεικόνιση ENA και οι τελευταίας γενιάς μετρητές πλάσματος.

Ο σχεδιασμός και η κατασκευή του οργάνου PEP συντονίζεται από το Σουηδικό Ινστιτούτο Διαστημικής Φυσικής (Swedish Institute of Space Physics-IRF) με τη συμμετοχή ινστιτούτων από την Ευρώπη αλλά και τις Η.Π.Α. «Εξαιτίας του τεράστιου μεγέθους του, η εξερεύνηση του συστήματος του Δία απαιτεί μια εντελώς νέα προσέγγιση η οποία επιτυγχάνεται με τον συνδυασμό επιτόπιων μετρήσεων υψηλής ευκρίνειας, φασματοσκοπία ουδέτερων ατόμων και προηγμένων μεθόδων απεικόνισης» δηλώνει ο επικεφαλής ερευνητής του PEP S. Barabash.

Μέρος επίσης λαμβάνει ως συνεργαζόμενος ερευνητής και ο επίκουρος Καθηγητής του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου, Θεόδωρος Σαρρής, επιβεβαιώνοντας ότι η ελληνική συμμετοχή σε προγράμματα της ESA θα συνεχισθεί και στην επόμενη γενιά. Η νέα επιτυχία αναμένεται να ενισχύσει τη συνεργασία της Ακαδημίας Αθηνών με μεγάλα Ιδρύματα του εξωτερικού, όπως αυτή έχει θεμελιωθεί με τη συνεχιζόμενη συμμετοχή της Ακαδημίας στις δραστηριότητες των αποστολών Voyager (στα όρια της Ηλιόσφαιρας), Cassini (στον πλανήτη Κρόνο) και MESSENGER (στον πλανήτη Ερμή).

Το βιογραφικό του Σταμάτη Κριμιζή είναι μακροσκελές, όπως και ο κατάλογος με τις τιμητικές διακρίσεις που έχει λάβει: Πρόεδρος της Διεθνούς Ακαδημίας Αστροναυτικής, επίτιμος διευθυντής στον Τομέα Διαστήματος του Εργαστηρίου Εφαρμοσμένης Φυσικής του πανεπιστημίου Johns Hopkins (Τζον Χόπκινς) των ΗΠΑ, Εθνικός Εκπρόσωπος της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Διαστημική Υπηρεσία (ESA), μέλος της Ακαδημίας Αθηνών, είναι μερικές μόνο από τις ιδιότητες του επιφανούς επιστήμονα.

Όχι τυχαία, το 1999 η Διεθνής Αστρονομική Ένωση (I.A.U.) έδωσε το όνομα του σε έναν αστεροειδή («8323 Krimigis»), ο οποίος βρίσκεται σε ελλειπτική τροχιά, μεταξύ του Άρη και του Δία.

Το 2002, στο Παγκόσμιο Συνέδριο Διαστήματος, του απονεμήθηκε το Βραβείο Διαστημικής Επιστήμης Cospar, η ανώτερη τιμή που δίνεται από τη διεθνή διαστημική επιστημονική κοινότητα. Έχει τιμηθεί, επίσης, δύο φορές με το χρυσό μετάλλιο της NASA (1981, 1986) και με διάφορα διπλώματα για εξαιρετική επιστημονική επίτευξη, αλλά και από άλλες Διαστημικές Εταιρείες.

Η Ελλάδα τον τίμησε το 1995 με το Χρυσό Σταυρό του Ταξιάρχη του Φοίνικος.

Πηγή: AMΠΕ

Ημερομηνία : 1/3/13

Copyright: <http://www.kathimerini.gr>

\$1M donation to UOttawa funds scholarships for Greek graduate students

By TERESA SMITH, Ottawa Citizen November 7, 2012

OTTAWA — The University of Ottawa is creating two new scholarships for Greek graduate students with the help of a \$1-million donation from the Stavros Niarchos Foundation.

The money will fund transportation to Canada, books and living expenses for two masters's level students per year and, according to a news release, "contribute to building the foundation for future collaboration between Canada and Greece."

To be eligible, students must currently live in Greece and study at a Greek university.

The first scholarships will be awarded for the 2013-14 academic year.

"This collaboration will provide numerous qualified Greek students with much-needed financial assistance, and the opportunity to pursue their studies and benefit from the University of Ottawa's excellent academic environment and programs," said Andreas Dracopoulos, the co-president of the SNF, one of the world's largest philanthropic organizations.

In a separate initiative, the university announced that, for the next five years, the international students fees for four Greek students will be waived, allowing them to pursue graduate or undergraduate studies at the University of Ottawa at the cost of a Canadian citizen.

Two of the students will study in French and two in English. Wednesday, as protests over austerity measures introduced across Greece in the wake of the financial crisis heated up, Dracopoulos said this opportunity will make a difference for some students.

"We are appreciative of the University's decision to offer differential tuition waivers for Greek students. Both the SNF Scholarships and the tuition waivers come at a critical juncture for Greece, where such opportunities are essential for future growth," said Dracopoulos.

February 25, 2013

Mediterranean Diet Shown to Ward Off Heart Attack and Stroke

By [GINA KOLATA](#)

About 30 percent of heart attacks, strokes and deaths from heart disease can be prevented in people at high risk if they switch to a Mediterranean diet rich in olive oil, nuts, beans, fish, fruits and vegetables, and even drink wine with meals, a large and rigorous new study has found.

The findings, [published](#) on The [New England Journal of Medicine](#)'s Web site on Monday, were based on the first major clinical trial to measure the diet's effect on heart risks. The magnitude of the diet's benefits startled experts. The study ended early, after almost five years, because the results were so clear it was considered unethical to continue.

The diet helped those following it even though they did not lose weight and most of them were already taking statins, or [blood pressure](#) or [diabetes](#) drugs to lower their heart disease risk.

“Really impressive,” said Rachel Johnson, a professor of nutrition at the University of Vermont and a spokeswoman for the American Heart Association. “And the really important thing — the coolest thing — is that they used very meaningful endpoints. They did not look at risk factors like [cholesterol](#) or [hypertension](#) or weight. They looked at heart attacks and strokes and death. At the end of the day, that is what really matters.”

Until now, evidence that the Mediterranean diet reduced the risk of heart disease was weak, based mostly on studies showing that people from Mediterranean countries seemed to have lower rates of heart disease — a pattern that could have been attributed to factors other than diet.

And some experts had been skeptical that the effect of diet could be detected, if it existed at all, because so many people are already taking powerful drugs to reduce heart disease risk, while other experts hesitated to recommend the diet to people who already had weight problems, since oils and nuts have a lot of calories.

[Heart disease](#) experts said the study was a triumph because it showed that a diet was powerful in reducing heart disease risk, and it did so using the most rigorous methods. Scientists randomly assigned 7,447 people in Spain who were overweight, were smokers, or had diabetes or other risk factors for heart disease to follow the Mediterranean diet or a low-fat one.

Low-fat diets have not been shown in any rigorous way to be helpful, and they are also very hard for patients to maintain — a reality borne out in the new study, said Dr. Steven E. Nissen, chairman of the department of cardiovascular medicine at the Cleveland Clinic Foundation.

“Now along comes this group and does a gigantic study in Spain that says you can eat a nicely balanced diet with fruits and vegetables and olive oil and lower heart disease by 30 percent,” he said. “And you can actually enjoy life.”

The study, by Dr. Ramon Estruch, a professor of medicine at the University of Barcelona, and his colleagues, was long in the planning. The investigators traveled the world, seeking advice on how best to answer the question of whether a diet alone could make a big difference in heart disease risk. They visited the Harvard School of Public Health several times to consult Dr. Frank M. Sacks, a professor of cardiovascular disease prevention there.

In the end, they decided to randomly assign subjects at high risk of heart disease to three groups. One would be given a low-fat diet and counseled on how to follow it. The other two groups would be counseled to follow a Mediterranean diet. At first the Mediterranean dieters got more intense support. They met regularly with dietitians while members of the low-fat group just got an initial visit to train them in how to adhere to the diet, followed by a leaflet each year on the diet. Then the researchers decided to add more intensive counseling for them, too, but they still had difficulty staying with the diet.

One group assigned to a Mediterranean diet was given extra-virgin olive oil each week and was instructed to use at least 4 four tablespoons a day. The other group got a combination of walnuts, almonds and hazelnuts and was instructed to eat about an ounce of the mix each day. An ounce of walnuts, for example, is about a quarter cup — a generous handful. The mainstays of the diet consisted of at least three servings a day of fruits and at least two servings of vegetables. Participants were to eat fish at least three times a week and legumes, which include beans, peas and lentils, at least three times a week. They were to eat white meat instead of red, and, for those accustomed to drinking, to have at least seven glasses of wine a week with meals.

They were encouraged to avoid commercially made cookies, cakes and pastries and to limit their consumption of dairy products and processed meats.

To assess compliance with the Mediterranean diet, researchers measured levels of a marker in urine of olive oil consumption — hydroxytyrosol — and a blood marker of nut consumption — alpha-linolenic acid.

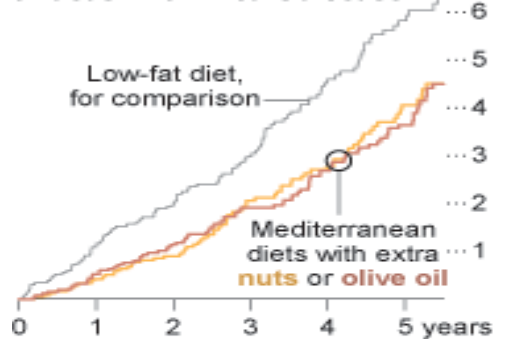
The participants stayed with the Mediterranean diet, the investigators reported. But those assigned to a low-fat diet did not lower their fat intake very much. So the study wound up comparing the usual modern diet, with its regular consumption of red meat, sodas and commercial baked goods, with a diet that shunned all that.

Dr. Estruch said he thought the effect of the Mediterranean diet was due to the entire package, not just the olive oil or nuts. He did not expect, though, to see such a big effect so soon. “This is actually really surprising to us,” he said.

Heart Disease and Diet

A study found that people age 55 to 80 who ate a Mediterranean diet including vegetables, fruit and fish supplemented with nuts or olive oil were at lower risk of heart disease than people on a typical low-fat diet.

Rates of heart attack, stroke or death from heart disease

Total death rates from any cause

Source: New England Journal of Medicine

THE NEW YORK TIMES

The researchers were careful to say in their paper that while the diet clearly reduced heart disease for those at high risk for it, more research was needed to establish its benefits for people at low risk. But Dr. Estruch said he expected it would also help people at both high and low risk, and suggested that the best way to use it for protection would be to start in childhood.

Not everyone is convinced, though. Dr. Caldwell Blakeman Esselstyn Jr., the author of the best seller “Prevent and Reverse Heart Disease: The Revolutionary, Scientifically Proven, Nutrition-Based Cure,” who promotes a vegan diet and does not allow olive oil, dismissed the study.

His views and those of another promoter of a very-low-fat diet, Dr. Dean Ornish, president of the nonprofit Preventive Medicine Research Institute, have influenced many to try to become vegan. Former President Bill

Clinton, interviewed on CNN, said Dr. Esselstyn's and Dr. Ornish's writings helped convince him that he could reverse his heart disease in that way.

Dr. Esselstyn said those in the Mediterranean diet study still had heart attacks and strokes. So, he said, all the study showed was that "the Mediterranean diet and the horrible control diet were able to create disease in people who otherwise did not have it."

Others hailed the study.

"This group is to be congratulated for carrying out a study that is nearly impossible to do well," said Dr. Robert H. Eckel, a professor of medicine at the University of Colorado and a past president of the American Heart Association.

As for the researchers, they have changed their own diets and are following a Mediterranean one, Dr. Estruch said. "We have all learned," he said.

Ο ατίθασος και χαρισματικός Φέρμορ

Η Αρτεμις Κούπερ αναλύει σε βάθος την πολυσύνθετη προσωπικότητα του «Paddy», αλλά και την πολυτάραχη ζωή του

Της Χαρως Κιοσσε

Ήταν τυχερός στη ζωή του ο Patrick Leigh Fermor. Ήταν τυχερός στον πόλεμο, στα βιβλία του, στον έρωτα ή στην αγάπη και στις φιλίες του και σε όποια περιπέτεια σκαρφιζόταν να μπλέξει. Πίστευε πως από μόνη της η ίδια η ζωή είναι περιπέτεια. Το ίδιο τυχερός ήταν και όταν αποφάσισε να αναθέσει στην Artemis Cooper τη βιογραφία του. Χάρη σ' αυτήν έχουμε ένα έξοχο βιβλίο -«Patrick Leigh Fermor, an adventure» (εκδ. John Murray, σελ. 447)- και ταυτόχρονα μια σε βάθος ανάλυση αυτής της ατίθασης αλλά χαρισματικής προσωπικότητας που ήταν ένα κράμα εντιμότητας, τόλμης, γενναιοψυχίας και βαθιάς γνώσης. Κανείς άλλος δεν θα μπορούσε να γράψει για τη ζωή του γιατί απλούστατα σε κανέναν άλλον δεν θα μιλούσε γι' αυτήν. Ο Paddy (όπως τον φώναζαν όλοι) ήταν ένας πολύ κλειστός άνθρωπος. Επινε, γελούσε εύκολα και δυνατά, μάθαινε εύκολα ξένες γλώσσες, τραγουδούσε και διασκεδάζε με τον καθένα και το καθετί, διηγιόταν ιστορίες και θυμόταν και απήγγελλε ποιήματα ακόμη και τις τελευταίες μέρες της ζωής του. Ήταν ένας πανέξυπνος πολυλογάς.

Η Αρτεμις Κούπερ ήταν μια διαφορετική περίπτωση. Κατ' αρχήν είναι εγγονή της Diana Cooper της οποίας πήρε το όνομα στην ελληνική του εκδοχή για να μην μπερδεύεται η οικογένεια. Η γιαγιά Νταϊάνα, μία από τις πιο ζωντανές προσωπικότητες της αγγλικής κοινωνίας, ήταν φίλη του Paddy. Η Αρτεμις είναι κόρη του συγγραφέα John Julian Norwich (Mediterranean) και σύζυγος του πολύ σημαντικού συγγραφέα Antony Beevor (The second World War). Έτσι η Αρτεμις, που γνώριζε τον Φέρμορ από παιδί, ήταν ο μόνος άνθρωπος που έκανε για αυτή τη δουλειά. Αλλωστε είχε ήδη επιμεληθεί με επιτυχία το προτελευταίο από τα

βιβλία του, «Words of Mercury».

Το τέλος μιας ζωής είναι πάντα δύσκολο. Στο σώμα, στο μυαλό, στις ικανότητες, στις ανάγκες. Το τέλος της ζωής όμως ενός ήρωα και χαρισματικού ανθρώπου είναι άδικο γιατί είναι το τέλος του παραμυθιού, και δεν αρκεί το «και ζήσαμε εμείς καλά κι αυτοί καλύτερα». Το ίδιο ήταν και το τέλος της ζωής του Φέρμορ παρ' όλο που ούτε μια στιγμή δεν έχασε το χιούμορ του, το θάρρος του, ή την καρτερικότητά του. Η αρχή της ζωής του ήταν διαφορετική και προσφέρει πολλές εξηγήσεις για την προσωπικότητά του. Ο πατέρας του, Si Lewis Leigh Fermor, ήταν ένας αδύνατος, δύσκολος και αυστηρός άντρας, διευθυντής του Γεωλογικού Ινστιτούτου της Ινδίας που πέρασε τη ζωή του σχεδιάζοντας χάρτες, ψάχνοντας για απολιθώματα, γεωλογικά στρώματα, πουλιά και λουλούδια. Η μητέρα του ήταν μια κεφάτη παχουλή γυναίκα που αγαπούσε τη μουσική, τη διασκέδαση, το διάβασμα και τρεφόταν με κοινωνική περιέργεια. «Δεν θα μπορούσες να φανταστείς δυο ανθρώπους πιο διαφορετικούς σε γούστο, σε εμφάνιση και σε χαρακτήρα», έλεγε ο Paddy απορώντας πώς μπορούσε ο ένας να συμβιώνει με τον άλλον. Η αλήθεια είναι ότι δεν συμβίωσαν και πολύ και κάποτε χώρισαν.

Εγινε Μιχάλης

Ο Paddy γεννήθηκε στο Λονδίνο το 1915 και βαπτίστηκε Πατρίκιος Μιχαήλ Λη Φέρμορ. Κι εδώ ήταν τυχερός καθώς ο πατέρας του ήταν στην Ινδία και έτσι απεφεύχθη το δεύτερο όνομα να είναι ημιπολύτιμου λίθου όπως επέμενε ο σερ Λούις, ο οποίος ονόμασε την πρωτότοκη κόρη του Vanessa Jade (δηλαδή Ζαντ). Αναμφισβήτητα η οικογένεια ήταν εκκεντρική. Τελικά το Μιχάλης χρησίμευσε για πρακτικούς λόγους κατά τη γερμανική Κατοχή στα βουνά της Κρήτης, όπου ο Paddy έγινε Μιχάλης όπως ακόμη τώρα τον λένε οι Κρητικοί και οι Μανιάτες.

Η ζωή του Φέρμορ είναι σαν μυθιστόρημα. Πέρασε τα πρώτα τέσσερα χρόνια του σε μια μικρή επαρχιακή πόλη της Αγγλίας. Η μητέρα του ετοιμαζόταν να ταξιδέψει με τα δύο παιδιά στην Ινδία, όταν ένα γερμανικό υποβρύχιο βύθισε το επιβατικό Λουζιτάνια. Για να μη διακινδυνεύσει ο γιος της σε ένα τόσο μακρινό ταξίδι τον εμπιστεύτηκε σε μια καλή αγροτική οικογένεια. Αποκλείστηκε όμως στην Ινδία ως το τέλος του Πολέμου. Η επιλογή ήρθε γάντι στον Paddy ο οποίος έπαιζε όσο ήθελε, κυλιόταν στις λάσπες και στα άχυρα, και γύριζε όταν ήθελε σπίτι όπου τον περίμενε η ανοιχτή αγκαλιά της Μαμάς-Μάρτιν και το φαγητό χωρίς τους αγκώνες κολλημένους στα πλευρά και τους άλλους καλούς τρόπους. Σκέτος Παράδεισος. Ήταν πέντε χρόνων όταν επέστρεψε η μητέρα του και... η κυρία με τα ωραία ρούχα και το σκυλάκι στην αγκαλιά τον τρώμαξε τόσο που το έβαλε στα πόδια κλαίγοντας γοερά, ενώ πίσω του έτρεχε ο σκύλος γαβγίζοντας, η αδελφή του, η μητέρα του και η Μάμα-Μάρτιν.

Αταξίες

Μετά ακολούθησε η γνωστή ιστορία της ζωής του. Οι αταξίες και οι αποβολές από όλα τα σχολεία. Το μεγάλο ταξίδι από την Ολλανδία στην Κωνσταντινούπολη με τα πόδια στα 18 του, όταν μια συστατική επιστολή σε κάποιον Γερμανό ευγενή του άνοιξε τη μία μετά την άλλη τις πόρτες των κάστρων των τελευταίων φεουδαρχών της Μεσευρώπης. Είχε μόνο

τέσσερις λίρες τον μήνα, ένα σακίδιο με την κλασική ανθολογία ποίησης των εκδόσεων Οξφόρδης, τις Ωδές του Οράτιου, κάνα δυο αλλαξιές ρούχα και κανέναν ενδοιασμό για όποι δουλειά του τύχαινε και όποιον αχυρώνα θα αντικαθιστούσε ένα κρεβάτι. Μετά ήρθε ο μεγάλος έρωτας της ζωής του με την Μπαλάσα Καντακουζέν, την όμορφη Ρουμάνα αριστοκράτισσα που αναγκάστηκε να αφήσει μόλις ξέσπασε ο Πόλεμος για να επιστρέψει στο Λονδίνο και να καταταγεί. Λόγω χαρακτήρα και γλωσσομάθειας το υπουργείο Πολέμου τον τοποθέτησε στην Ιντέλιτζενς. Μετά ήρθε η αποστολή στο Αλβανικό Μέτωπο, στα βουνά της Κρήτης και η μνημειώδης απαγωγή του στρατηγού Κράιπε. Εδώ αξίζει να θυμίσουμε το περιστατικό.

Η ιδέα της απαγωγής γεννήθηκε στο Κάιρο σε μία από τις έξαλλες στιγμές κεφιού του Φέρμορ και του φίλου του ταγματάρχη Billy Moss. Ίσως... να είχαν πει και κάτι παραπάνω. Στο Κάιρο, το Αρχηγείο δέχτηκε την πρόταση με πολλές επιφυλάξεις, λίγες ελπίδες και άκρως μυστικότητα και... τους έριξε με αλεξίπτωτο πίσω στην Κρήτη. Ντυμένοι με γερμανικές στολές ο Φέρμορ, ο Μος και τρεις Κρητικοί αγωνιστές σταμάτησαν το αυτοκίνητο του στρατηγού δήθεν για έλεγχο όταν το βράδυ επέστρεφε σπίτι του. Εβγαλαν έξω τον οδηγό, πήρε ο Μος το τιμόνι, έβαλε ο Φέρμορ το καπέλο του Κράιπε τον οποίον έριξαν πίσω στο πάτωμα του αυτοκινήτου όπου τον ακινητοποίησαν οι τρεις Κρητικοί. Έτσι πέρασαν από το κέντρο του Ηρακλείου και από κάπου 22 φυλάκια ελέγχου πριν στρίψουν και πάρουν τον ανήφορο για το βουνό. Κατά τη διάρκεια της αιχμαλωσίας του ο Κράιπε αν και αυστηρά φρουρούμενος είχε μεταχείριση ανάλογη του βαθμού του και όση νοσηλεία μπορούσε να του παρασχεθεί έπειτα από ένα κάταγμα. Εκεί από μια στιγμή και πέρα ανάμεσα στον στρατηγό και τον Φέρμορ αναπτύχθηκε ένα αίσθημα αλληλοσεβασμού. Ήταν χάραμα όταν ο Κράιπε καθισμένος σ' ένα βράχο και περιμένοντας τον ήλιο ν' ανέβει μουρμούριζε μια Ωδή του Οράτιου. Όταν για μια στιγμή κοντοστάθηκε, άκουσε πίσω του τον Paddy να συνεχίζει στα λατινικά. Ακολούθησε το απαραίτητο... «Ach so Herr Major» κι ήταν σαν για ένα λεπτό να είχε σταματήσει ο πόλεμος.

Το κουκλόσπιτο της Καρδαμύλης

Όταν πραγματικά σταμάτησε ο πόλεμος, ο Paddy βρήκε τον δεύτερο μεγάλο έρωτα της ζωής του στην Joan Monsell. Κοντά της άρχισε να γράφει -πάντα με μεγάλη δυσκολία- και μαζί τι ταξίδεψε πολύ, ώσπου αποφάσισαν να στεριώσουν στη Μάνη κι αργότερα παντρεύτηκαν. Το σπίτι της Καρδαμύλης χτίστηκε σε σχέδια του Νίκου Χατζημιχάλη και ξεκίνησε στα μέσα τη δεκαετίας του '60. Κάποια στιγμή ο αρχιτέκτονας χρειάστηκε να φύγει στο εξωτερικό (ήταν δικτατορία) και εγκατέλειψε το γιαπί. Παρέμειναν φίλοι ως το τέλος της ζωής του Χατζημιχάλη. Το σπίτι θεωρήθηκε από πολλούς ένα από τα ωραιότερα της Ελλάδας και ο Paddy όταν τον ρωτούσαν ποιος το έχτισε απαντούσε: «Η Joan κι εγώ χτίσαμε την κάθε πέτρα». Πράγματι επέβλεψαν το χτίσιμο της κάθε πέτρας και η αλήθεια είναι πως λάτρευαν οι δύο το σπίτι και δεν άντεχαν να μην οικειοποιηθούν οτιδήποτε είχε σχέση μ' αυτό. Ιδίως καθώς ο αρχιτέκτονας γελούσε κάθε φορά που το διάβαζε, χωρίς να εξηγεί. Σχέδια του σπιτιού δεν υπήρχαν στο αρχείο του. Τελικά, τα σχέδια βρέθηκαν ανάμεσα στα χαρτιά του Fermor όταν ειδικός αρχειοθέτης ήρθε από το Λονδίνο για να τα τακτοποιήσει. Ο Patrick Leigh Fermor όμως δεν ήταν πια εκεί. Σύμφωνα με τη διαθήκη, το σπίτι δωρήθηκε στο Μουσείο Μπενάκη για να φιλοξενούνται συγγραφείς, να χρησιμοποιούν τις βιβλιοθήκες και να εμπνέονται από την πανέμορφη θέα. Η κρίση που περνάει ο τόπος φρέναρε το σχέδιο, και

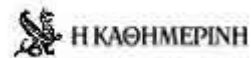
το σπίτι κινδυνεύει...

Τα βιβλία του

- Mani (1958) (και στα ελληνικά).
- Roumeli (1966) (και στα ελληνικά).
- A Time of Gifts (1977)
- Between the Woods and the Water (1986)
- Three Letters from the Andes (1991)
- Words of Mercury (Ανθολογία) (2003)
- In Tearing Haste (Αλληλογραφία) (2008)

Η βιογραφία της Αρτέμιδος Κούπερ «Patrick Leigh Fermor, an adventure» ήδη μεταφράζεται και θα κυκλοφορήσει σύντομα από τις εκδόσεις Μεταίχμιο.

Ημερομηνία : 24/2/13
Copyright: <http://www.kathimerini.gr>

Ελεύθεροι κατακτημένοι, Του Αλκίνοου Ιωαννίδη

10:03, 25 Μαρ 2013 | Κρυσταλία Πατούλη tvxs.gr/node/123587

Δεν θα πω για τους άλλους. Λίγο με ενδιαφέρει η ποιότητα και η στάση τους σε τέτοιες στιγμές. Ούτε και περίμενα καλύτερη αντιμετώπιση. Όσο και να τους βρίσω, χαϊδεύω τα αυτιά μας και τίποτα δεν αλλάζει. Θα πω για εμάς, και συγχωρήστε με:

Έρχεται η μέρα που η μάσκα τραβιέται βίαια. Η μέρα που το αληθινό μας πρόσωπο φανερώνεται, θέλουμε-δεν θέλουμε, αφτιασίδωτο και τρομακτικά αληθινό. Πρέπει να το κοιτάξουμε, είναι θέμα ζωής και θανάτου. Πρέπει να το ρωτήσουμε, να μας πει ποιοι είμαστε. Γιατί μόνο αυτό γνωρίζει.

Γυρνάμε απότομα, για να αντικρίσουμε μια τρύπα στον καθρέφτη. Πού απουσιάζει το πρόσωπό μας; Το ξεχάσαμε σε μικρά, ταπεινά, εγκαταλελειμμένα σπίτια, στη σκόνη χαμηλών, πλίνθινων ερειπίων, στους τάφους αγράμματων, ακατέργαστα σοφών παππούδων.

Εκεί αφήσαμε θαμμένες τις αληθινές καλημέρες, τη συγκίνηση των στίχων, την αλληλεγγύη των ανθρώπων και ότι πολύτιμο δεν μετριέται σε χρήμα. Έκτοτε, προχωρήσαμε στον «σύγχρονο

κόσμο» απρόσωποι, γυμνοί, παλεύοντας να κρατήσουμε το νήμα της ύπαρξής μας άκοπο, μέσα σε εποχές δύσκολες, μέσα σε ένα τοπίο που δεν μας μοιάζει.

Γίναμε αρχοντοχωριάτες, επενδύοντας στα χειρότερα χαρακτηριστικά των δύο συνθετικών της λέξης. «Έχω γάμο», λέγαμε και στεκόμασταν καλοντυμένοι σε γκαζόν ξενοδοχείων, με φακελάκια στα χέρια, χωρίς αληθινή, από καρδιάς ευχή. «Και οι γάμοι μας, τα δροσερά στεφάνια και τα δάχτυλα, γίνονται αινίγματα ανεξήγητα για την ψυχή μας». Ούτε αινίγματα, ούτε τίποτε. Όλα απαντημένα, όλα πεζά. Μεγάλα και άδεια.

Απομείναμε αναισθητοί μπροστά στο ιερό, ζώντας ένα γυαλιστερό, αντιαισθητικό, άχαρο, ανέραστο, ανίερο, ξοδεμένο παρόν. Χωρίς μνήμη, χωρίς όνειρο, διαζευγμένοι από το είναι μας.

Τα καλύτερα παιδιά μας τα πουλήσαμε. Τα αφήσαμε να σπαταλούν τη ζωή τους σε λογιστικά βιβλία, σε γραφεία εταιρειών, σε άψυχους λογαριασμούς. Τα κάναμε σκλάβους με τίτλους διευθυντικού στελέχους. Τα ταΐσαμε χρήματα, τα σπουδάσαμε χρήματα, τα μάθαμε να σκέφτονται χρήματα, να υπηρετούν χρήματα, να ονειρεύονται χρήματα, να παντρεύονται χρήματα, να γεννάνε χρήματα, να είναι χρήματα. Μιλούν άπταιστα τα χειρότερα Αγγλικά (αυτά της δουλειάς) και άθλια τα καλύτερα Ελληνικά (τα Κυπριακά). Όταν τα χρήματα λείψουν, από πού θα κρατηθούν;

Αντικαταστήσαμε το γλέντι στην πλατεία του χωριού με το σκυλάδικο. Τον έρωτα με το στριπτιζάδικο. Τα αναγκαία για την επιβίωση, με ένα τζιπ γεμάτο άχρηστα ψώνια. Τον ελεύθερο χρόνο με την υπερωρία. Κάναμε το παιγνίδι των παιδιών υπερπαραγωγή, σε πάρτι γενεθλίων κατά παραγγελία. Ξεχάσαμε ποια είναι τα βασικά συστατικά της ύπαρξής μας, ως ατόμων και ως κοινωνίας, αντικαθιστώντας τα με ότι μάς γυάλισε στη βιτρίνα.

Γίναμε ότι μας έπεισε ο διαφημιστής, η τηλεόραση ή το περιοδικό να γίνουμε. Καταντήσαμε οπαδοί ομάδων, φανατικοί, με μαχαίρια και μίσος. Έφηβος, προτού σιχαθώ όλες τις ομάδες εξίσου, ήμουν με την Ομόνοια. Μια μέρα που έπαιζε με το ΑΠΟΕΛ, αρρώστησε ο τυμπανιστής των αντιπάλων. Ήρθαν στην άλλη κερκίδα και μου ζήτησαν να πάω στη δική τους, για να παίξω το τύμπανο. Πήγα ευχαρίστως.

Πέρασε ο καιρός, αλλάξαμε. Ξεχάσαμε. Χωριστήκαμε σε κόμματα και τα ψηφίσαμε τυφλά, διχαστήκαμε με τρόπο αταίριαστο στην ιστορία και την παράδοσή μας. Σε μια σταλιά τόπο, λέγαμε «οι άλλοι». Πήραμε τα χειρότερα χαρακτηριστικά της Ελλάδας και τα κάναμε αξιώματα.

Να πάει στο καλό τέτοιος εαυτός, να μην ξανάρθει. Καθόλου μην τον κλάψουμε, καθόλου μη μας λείψει. Στον αγύριστο!

Πέρασαν χρόνια. Το κορίτσι από τις Φιλιππίνες έκλαιγε κρυφά στο κρεβάτι του για το παιδί και τη μάνα που άφησε για να σερβίρει καφέ τον κύριο Πάμπο, που έγινε σερ, για να σιδερώνει τα ακριβά βρακιά της κυρίας Αντρούλλας, που έγινε μάνταμ. Η κοπέλα θα γυρίσει φτωχή στο Μπάγκιο Σίτι ή στη Μανίλα. Θα αγκαλιάσει τη μάνα της, θα φιλήσει το παιδί της. Εμείς, πού επιστρέφουμε;

Τι μένει όταν ο σερ και η μάνταμ, έκπληκτοι, χάνουν το αυτοκίνητο, την υπηρέτρια, το λούσο και το σπίτι τους; Τι κρατιέται αναλλοίωτο μέσα στον χρόνο, κάτω από την επιφάνεια που βουλιάζει; Πού ακριβώς βρίσκεται ανεξίτηλα χαραγμένος ο βαθύς Χαρακτήρας που μας επιτρέπει, όταν όλα αλλάζουν, να λέμε ακόμη «Εμείς»;

Μπορούμε σήμερα να αποφασίσουμε ξανά, ο καθένας για τον εαυτό του και όλοι μαζί, ποιο είμαστε. Τι είναι σημαντικό και τι όχι. Τι αξίζει να προσπαθήσουμε μέχρι τέλους. Ποια λόγια αξίζει να πούμε προτού φύγουμε, πώς αξίζει να σταθούμε και απέναντι σε τι, προτού πεθάνουμε. Κι αυτό, μπορούμε να το κάνουμε, ακόμη και νηστικοί, άνεργοι και άστεγοι. Ήταν όμως αδύνατον να το κάνουμε χορτάτοι και υποταγμένοι, με έναν εαυτό-καταναλωτή, εξαρτημένο και ευχαριστημένο.

Μείναμε σε σκηνές, στο ύπαιθρο, για χρόνια. Χάσαμε για πάντα τα σπίτια, τα χωριά και τις ζωές μας. Περιμέναμε κάθε μέρα, για χρόνια, αγνοούμενους που δεν γύρισαν. Για δεκαετίες, ακούγαμε αεροπλάνο και στρέφαμε έντρομοι τα μάτια στον ουρανό. Χιαστί ταινίες στα παράθυρα, μη σπάσουν από τον βομβαρδισμό που μπορούσε ανά πάσα στιγμή να ξαναρχίσει.

Τα παιδιά που έβγαλαν το σχολείο διαβάζοντας με το κερί στα αντίσκηνα, χειμώνες στη σειρά, βρίζονταν στην Ελλάδα από τους Ελλαδίτες, γιατί τους έτρωγαν τις θέσεις στα πανεπιστήμια. Η Μεγάλη Μαμά τίποτα δεν κατάλαβε. Κι ακόμη δεν καταλαβαίνει. Γιατί, μπορεί η Κύπρος να είναι ελληνική, όμως, πόσο λίγο κυπριακή είναι η Ελλάδα! Πόσο λίγο ελληνική είναι η Ελλάδα!

Επιτρέψαμε στους μικρούς πολιτικούς ενός αδύναμου και απροστάτευτου τόπου, να συμπεριφέρονται σαν άρχοντες αυτοκρατορίας. Να υπηρετούν κόμματα και τσέπες, σαν να μην υπάρχει απειλή, κίνδυνος και γκρεμός, σαν να είναι αδύνατον από τη μια μέρα στην άλλη να γίνουμε μπουκιά στο στόμα κροκοδείλων. Είδαμε τα τρυφερά, αγνά χαμόγελα των παιδιών του Απελευθερωτικού Αγώνα να χρησιμοποιούνται από βάρβαρους, απαίδευτους «πατριώτες» με

ξυρισμένα κεφάλια, φαλακρούς «απ' έξω κι από μέσα». Ζήσαμε την αδικία, την απώλεια, την εγκατάλειψη. Τα ξέρουμε όλα, τα είδαμε όλα, τα ζήσαμε όλα. Τώρα θα φοβηθούμε;

Όταν κλαίγαμε το '74, κλαίγαμε για τα σπίτια μας. Σήμερα θα κλάψουμε για τις επαύλεις μας; Τότε, κλαίγαμε για το χωριό μας. Θα κλάψουμε σήμερα για την τράπεζα; Τότε, για τους τάφους των γονιών μας. Σήμερα για τα χρέη μας; Τότε, για τις ζωές μας. Σήμερα για τις δουλειές μας; Δεν νομίζω...

Η κοινωνία μας, αυτή η διαλυμένη, πιέζοντας ασταμάτητα την όποια επίσημη πολιτική ηγεσία, αλλά και πέρα απ' αυτήν, θα αναπτύξει μηχανισμούς στήριξης των ανέργων, θα φροντίσει τα παιδιά της. Όχι από ελεημοσύνη. Από αλληλεγγύη. Και με τη γνώση πως, αν ο διπλανός δεν ζει καλά, κανείς δεν ζει καλά. Γιατί, ότι ποτέ μας κράτησε σ' αυτόν τον τόπο, ήταν ένας ιδιόμορφος, ποιητικός, παράλογα ωραίος κοινωνικός ιστός, που αυτοπροστατεύεται και που μας προστατεύει. Αυτός είναι που ανάγκασε τους βουλευτές να πουν, για μια έστω στιγμή, «Όχι».

Το «Όχι» της Κυπριακής Βουλής, είναι σημαντικότερο απ' ότι κάποιοι χαιρέκακοι μπορούν να υποψιαστούν. Κι ας επιστρέψει η Βουλή εκλιπαρώντας τους Τροϊκανούς, κι ας πέσει στα γόνατα, κι ας τους γλύψει τα πόδια, μετά. Κι ας χάσουμε περισσότερα. Γιατί, για μια στιγμή έστω, έμοιασε η Δημοκρατία να έχει νόημα, ένα νόημα ξεχασμένο εδώ και δεκαετίες. Έμοιασαν, έστω και για μια στιγμή, οι εκπρόσωποι να εκπροσωπούν πράγματι.

Η στιγμή καταγράφεται και μένει, δημιουργώντας προηγούμενο, παρά την όποια κατάληξη. Και το γεγονός πως το προηγούμενο δημιουργήθηκε από μισή μερίδα τόπο, αγαπητοί λογικοί λογιστές, το κάνει ακόμη σημαντικότερο. Τίποτα «δικό σας» δεν θα μείνει ποτέ στην Ιστορία, να σηματοδοτεί, να καθορίζει, ή έστω να θυμίζει κάτι υπαρξιακά σημαντικό. Αφήστε μας να το χαρούμε. Δεν μας προσφέρονται συχνά τέτοιες χαρές.

Αυτό το «Όχι», φαίνεται να είχε και χειροπιαστά αποτελέσματα: Εκτός από τη δυνατότητα μη φορολόγησης των μικροκαταθετών, εκτός από το χρονικό περιθώριο που έδωσε για τη νομοθετική ρύθμιση του περιορισμού των συναλλαγών και τη δημιουργία Ταμείου Αλληλεγγύης, που μπορούν να παίξουν σημαντικά θετικό ρόλο στο μέλλον, έδωσε και τη δυνατότητα, έστω σπασμωδικά, έστω την τελευταία στιγμή, έστω με απογοητευτικό αποτέλεσμα, να μετρηθούν οι δυνάμεις και οι «φιλίες», τόσο της Κύπρου, όσο και της Ελλάδας.

Βοήθησε να καθαρίσει το τοπίο, να τελειώσουμε με ψευδαισθήσεις, να καταλάβουμε ξανά το πόσο μόνοι είμαστε, το πόση ευθύνη έχουμε. Θα ήμασταν αφελείς αν πιστεύαμε πως με ένα «Ναι» θα σώζαμε κάτι, ας πούμε τη Λαϊκή Τράπεζα ή την Κύπρου (αλήθεια, πόσο «δική μας» μπορεί να είναι μια τράπεζα;) και μαζί τις δουλειές, ή τους κόπους μιας ζωής που τους εμπιστευτήκαμε. Ξέρουμε καλά πως ότι έμεινε εκτεθειμένο (το γιατί είναι μια άλλη κουβέντα, που ελπίζω πως θα γίνει), ούτως ή άλλως, και με τα «Ναι» και με τα «Όχι», θα κατασπαραχθεί.

Δυστυχώς, δεν ήταν δυνατόν να υπάρξει “plan B”. Θα ήταν αδύνατον να έχει εκπονηθεί από ανθρώπους της γενιάς μου και της προηγούμενης, από ανθρώπους βουτηγμένους στην κατανάλωση, στο εφήμερο, στο συμφέρον, στο νεοπλουτισμό και στο τίποτε, μια πολιτική που να έχει βάθος και σοβαρότητα. Κι όμως, αυτοί οι άνθρωποι, χωρίς δικλίδες ασφαλείας, χωρίς λογική, είπαν ενστικτωδώς “Όχι”. Έστω και για μια στιγμή. Ένα “Όχι” καταστροφικό και λυτρωτικό μαζί,

που εσείς, αγαπητοί Ελλαδίτες μνημονιακοί, πολιτικοί και δημοσιογράφοι, με πρόσχημα το καλό μας, δεν θα πείτε ποτέ. Θα προτιμήσετε να καταστραφούμε εξίσου, λέγοντας “Ναι”.

Οι Κύπριοι προσφυγοποιούμαστε ξανά στην ίδια μας την πατρίδα. Χάνουμε ξανά τη ζωή όπως τη χτίσαμε, όπως νομίζουμε πως τη διαλέξαμε, όπως νομίσαμε πως μας ανήκει. Και φοβόμαστε. Είναι ανθρώπινο. Όμως, τι πραγματικά φοβόμαστε; Ότι θα πεινάσουμε; Πεινάσαμε και παλιότερα. Ότι θα κρυώσουμε; Κρυώσαμε χρόνια. Ότι θα μείνουμε μόνοι; Πάντα μόνοι ήμασταν. Ότι θα πονέσουμε; Από πόνο άλλο τίποτε... Ότι θα μας κατακτήσουν; Πάντα κατακτημένοι υπήρξαμε.

Θα τα καταφέρουμε, το ξέρουμε καλά! Γιατί, τελικά, δεν φοβόμαστε τίποτε. Γιατί, τελικά, το μόνο που φοβόμαστε, είναι το υποχρεωτικό κοίταγμα στον καθρέφτη. Το μόνο που μας φοβίζει, είναι το μόνο που πραγματικά έχουμε: το αληθινό μας πρόσωπο. Ας το ξεθάψουμε, ας το θυμηθούμε, ας το κοιτάξουμε. Ενώ όλοι, φίλοι και εχθροί, μας αγριοκοιτάζουν, ενώ η μάσκα μας πέφτει νεκρή, αυτό θα μας χαμογελάσει.

Πηγή: alkinoos.gr

Copyright TVXS.gr

Η **λαγάνα** είναι το ψωμί με σουσάμι που παρασκευάζουμε την Καθαρή Δευτέρα χωρίς προζύμι.

Εικάζεται από τους γλωσσολόγους πως η ταπεινή μας **λαγάνα** έχει πολύ ενδιαφέρουσα ετυμολογία. Η λέξη προέρχεται από το αρχαίο **λάγανον** που ήταν μια λεπτή και πλατιά πίτα, ένα γλύκισμα με λάδι και αλεύρι.

Προέρχεται από κάποιο υποθετικό θέμα *λαγ-* που εμπεριέχει τη σημασία του *χαλαρός* ή *μαλακός*. Το θέμα αυτό ανάγεται στην Ινδοευρωπαϊκή ρίζα **sleg-* (*χαλαρός* ή *μαλακός*) που έδωσε στη γλώσσα μας πολλές λέξεις που «πηγάζουν» από ή συγγενεύουν με αυτές τις έννοιες, όπως *λαγαρός*, *λάγνος*, *λαγόνα*, *λαγγεύω*, αλλά και πολλά ομόρριζα άλλων ευρωπαϊκών γλωσσών, όπως *laxus* (Λατινική, *χαλαρός*), *lâche* (Γαλλική, *χαλαρός*), *relax* (Αγγλική, *χαλάρωση*) και άλλα.

Το αρχαίο γλύκισμα (πλακούντιον) **λάγανον** το παρασκεύαζαν όπως περίπου το σημερινό τηγανόψωμο, με εκλεκτό άλευρο, χυμό θρίδακος (μαρούλι), κρασί, λάδι, μέλι, γάλα και πιπέρι. Ο Αθήναιος λέει πως ήταν ζυμαρικό που ψηνόταν στο λάδι, ενώ ο Οράτιος το ονομάζει το γλύκισμα των φτωχών.

The Russian Corner

American Book Author Sends Cautionary Message from Siberia

25 January 2013

By [Lena Smirnova](#)

Sandy Krolick opted for a down-to-earth lifestyle in Barnaul after spending 18 years jetting around America.

He has clambered to the top of the American business world, snatched up executive positions at large international firms, including Ernst & Young and General Electric, and collected over 2 million air miles.

But now, Sandy Krolick lives in the Siberian city of Barnaul, goes to banyas, grows vegetables on his garden plot and writes books.

And he prefers it that way. Krolick's books openly criticize the rapid American consumerism and economic expansion that he was born into.

"I am fully Americanized. I was at the top of American business, and I am more a product of the Western curriculum than anybody else I know, yet I have taken a big step back and criticized it systematically," Krolick said of his books and current lifestyle.

His most recent book, "Veronika: The Siberian's Tale," was released in Moscow at the end of this month and is available in English and Russian. It is a story about a young man from Altai Krai who is in love and graduating college. As he hungrily rushes to the heights of Russian capitalism and becomes a globe-trotting businessman, the young man ends up betraying his family and his land.

The main character's story is meant to reflect Russia's broader march to modernization and the dangers associated with it.

A successful businessman, Krolick sold everything he had and moved to Barnaul eight years ago after marrying a Russian woman from the area. He now writes books and a regular online blog on geopolitical issues and occasionally teaches in local language schools.

Krolick is also a staunch supporter of the more traditional lifestyle: gardening, fishing and hunting. It is these traditions that are in danger from the rapid modernization taking place in the country, the author believes.

Krolick said that similar to residents of Moscow, people in Barnaul go into debt to buy opulent things such as luxury cars and jewelry, simply because they crave the image. And though Krolick's

books are critical of Western society, he said his acquaintances in the U.S. actually are more receptive to his message than the Siberian locals.

"They've seen the beast, and they understand that there are problems. The Russians, particularly the Siberians, don't want to see it," Krolick said. "During the Soviet period, basically a century, they could not participate in this wild economic expansion, this party. What they said is, 'We don't want to hear about anything. We finally got the goodies, and we're going to have a good time.'"

This is one of the ideas Krolick tries to convey in "Veronika," and it is a development of the ideas featured in the author's previous works.

In the first book he wrote in Russia, "The Recovery of Ecstasy," Krolick talks of his first impressions of Siberia and reflects on his college upbringing, culminating in a critique of Western culture as compared with the more traditional Russian way of life.

His second work, "Apocalypse of the Barbarians," which was also released in Russian, is a series of essays on geopolitical issues. Here Krolick argues that people from the West are starting to realize that their current system of consumerism and economic expansion is not sustainable, and they would welcome its collapse. But he warns that the developing nations — most notably India, China and Russia — will ardently resist such a collapse.

"They have been starved for what you folks have been playing with for a century, and they want it all and they want it now," Krolick said. "And you're going to have to rip it from their dying hands to close this thing down."

"Veronika: The Siberian's Tale" is available in English and Russian at three bookstores in Moscow: Moskva (8 Tverskaya Ulitsa), Biblio Globus (6/3 Myasnitskaya Ulitsa) and Dom Knigi (8 Ulitsa Novy Arbat).

Contact the author at e.smirnova@imedia.ru

© Copyright 2013. The Moscow Times. All rights reserved.

Ο πίνακας που κάνει το γύρο του κόσμου

Ένας καταπληκτικός πίνακας ζωγραφικής του διάσημου Ρώσου ζωγράφου Andrei Budaev που αποτυπώνει χιουμοριστικά και σαρκαστικά την Ευρωπαϊκή επικαιρότητα με επίκεντρο την κρίση στην Κύπρο.

Ο Ρώσος ζωγράφος Andrei Budaev, γνωστός για τον άκρως πρωτότυπό του τρόπο που αποτυπώνει τα πρόσωπα της επικαιρότητας στον καμβά, αυτή τη φορά μας εκπλήσσει με ένα έργο τέχνης με όλους τους κύριους εκπροσώπους των νέων εξελίξεων σε Κύπρο, Ελλάδα, Ευρωπαϊκή Ένωση και Ρωσία, το οποίο και «εκμεταλλεύτηκαν» οι Moscow Times για να σχολιάσουν τις εξελίξεις στην ευρωζώνη.

Ενώ ο Πούτιν βρισκόταν πάντα στο επίκεντρο των έργων του, ο Andrei Budaev, αυτή τη φορά «τιμά» τη Γερμανίδα Καγκελάρια Μέρκελ, την οποία παρουσιάζει να ορθώνεται ως αφέντρα. στο κέντρο του πίνακα. Στα αριστερά της, ο Έλληνας πρωθυπουργός, Αντώνης Σαμαράς υποκλίνεται στη σκιά της, μπροστά της στέκεται κουρελιασμένος με ένα βλέμμα τρόμου ο Γάλλος πρόεδρος, Φρανσουά Ολάντ και η Κριστίν Λαγκάρντ της απλώνει το χέρι σαν ζητιάνο. Στον πίνακα απεικονίζονται και οι φιγούρες των Χέρμαν βαν Ρομπάι, Μανουέλ Μπαρόζο, Μαριάνο Ραχόι, και Μάριο Ντράγκι, για τις οποίες η αφέντρα Μέρκελ δείχνει αδιάφορη, εστιάζοντας το βλέμμα της αποκλειστικά στον Ζεράρ Ντεπαρντιέ, τον διάσημο Obelix, που εγκατέλειψε τη χώρα του για να αποφύγει τις νέες φορολογικές μεταρρυθμίσεις, και στον Βλαντιμίρ Πούτιν.

Μόσχα, 26 Μαρτίου 2013

Αγαπητοί φίλοι,

Είμαστε στην ευχάριστη θέση να σας ανακοινώσουμε ότι το **Κέντρο Ελληνικού Πολιτισμού (ΚΕΠ)**, από κοινού με τον οργανισμό «**Moscow Cino**» του Δήμου της Μόσχας, διοργανώνουν την περίοδο από 29 Μαρτίου έως 05 Απριλίου τ.ε. τη **ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ**, που θα διεξαχθεί στον κεντρικό και ιστορικό κινηματογράφο της ρωσικής πρωτεύουσας «**HUDOZHESTVENNYI**» και στον κινηματογράφο «**ZVEZDA**».

Μετά τη μεγάλη επιτυχία και απήχηση στο κοινό της **Πρώτης Εβδομάδας Ελληνικού Κινηματογράφου**, που διοργανώσαμε πέρυσι, την ίδια εποχή, αποφασίσαμε ότι το εγχείρημα αυτό αξίζει να επαναληφθεί και να αποτελέσει παράδοση.

Παρά την κοινή ιστορική πορεία των δύο λαών, ο ελληνικός κινηματογράφος παραμένει, ουσιαστικά, άγνωστος στο ρωσικό κοινό και ακριβώς αυτό το κενό επιχειρεί να καλύψει η **Δεύτερη Εβδομάδα Ελληνικού Κινηματογράφου**.

Η φετινή **Εβδομάδα Ελληνικού Κινηματογράφου** θα είναι αφιερωμένη στο μεγάλο Έλληνα ηθοποιό του 20ου αιώνα **Θανάση Βέγγο**, η επιτυχία και μοναδικότητα του οποίου έγκειται στο ότι κατόρθωσε με ξεχωριστό, γλαφυρό, ειλικρινή και αβίαστο τρόπο να ενσαρκώσει τον ταλαιπωρημένο μεταπολεμικό-μετακατοχικό-μετεμφυλιακό Νεοέλληνα, έναν ήρωα που διέπεται από καλοσύνη, αφέλεια, ειλικρίνεια, δοτικότητα, αυθορμητισμό, παιδιάστικη αρκετές φορές αισιοδοξία ενώ συχνά αποβαίνει θύμα καιροσκόπων, συγκυριών, σκοπιμοτήτων της σύγχρονης κοινωνίας μας.

Σήμερα, όταν οι ηθικές αξίες της ανθρωπότητας υφίστανται πολλαπλών επιθέσεων και βιαιοπραγιών – φυσικών, πνευματικών, πολιτιστικών- με το εγχείρημά μας αυτό επιθυμούμε να μεταφέρουμε ένα μήνυμα καλοσύνης, ανθρωπιάς, ανθρωπισμού, χωρίς τα οποία δε νοείται το μέλλον της ανθρωπότητας.

Η κινηματογραφική εβδομάδα θα φιλοξενήσει το γιο του Θανάση Βέγγο, οπερατέρ **Χαράλαμπο Βέγγο**, καθώς και το γνωστό Έλληνα σκηνοθέτη-παραγωγό-εκδότη **Άγγελο Σιδεράτο**.

Με το πέρας κάθε προβολής, προβλέπεται συζήτηση με το κοινό.

Το πρόγραμμα της εβδομάδας ελληνικού κινηματογράφου προβλέπει προβολή των εξής ταινιών:

Ημερομηνία	Ταινία	Κινηματογράφος
29 Μαρτίου 2013 ώρα έναρξης 19.00	« Τι έκανες στον πόλεμο, Θανάση; », του Ντίνου Κατσουρίδη (1971)	« HUDOZHESTVENNYI » (μεγάλη αίθουσα)
30 Μαρτίου 2013 ώρα έναρξης 19.00	« Ο Θανάσης στη χώρα της σφαλιάρας », των Ντίνου Κατσουρίδη, Πάνου Γλυκοφρύδη (1976)	« ZVEZDA »
31 Μαρτίου 2013 ώρα έναρξης 19.00	« Το μεγάλο κανόνι », του Πάνου Γλυκοφρύδη (1981)	« ZVEZDA »
01 Απριλίου 2013 ώρα έναρξης 19.00	« Βοήθεια! Ο Βέγγος Φανερός Πράκτωρ 000 », του Θανάση Βέγγου (1967)	« ZVEZDA »
02 Απριλίου 2013 ώρα έναρξης 19.00	« Θ.Β. Φαλακρός πράκτωρ, επιχείρηση γης μαδιάμ », του Θανάση Βέγγου (1968)	« ZVEZDA »
03 Απριλίου 2013 ώρα έναρξης 19.00	« Θανάση, σφίξε κι' άλλο το ζωνάρι », του Θόδωρου Μαραγκού (1980)	« ZVEZDA »
05 Απριλίου 2013 ώρα έναρξης 18.30	« Θανάσης Βέγγος: ένας άνθρωπος παντός καιρού », των Χαραλάμπη Βέγγου και Αγγελου Σιδεράτου – ειδικό αφιέρωμα, κλείσιμο της κινηματογραφικής εβδομάδας (2013)	« ΟΙΚΟΣ ΕΘΝΟΤΗΤΩΝ ΜΟΣΧΑΣ »

Η εβδομάδα ελληνικού κινηματογράφου θα συνοδευθεί από σειρά παράλληλων εκδηλώσεων, όπως:

- **Γενσιγνωσία ελληνικής κουζίνας**, Παρασκευή 29 Μαρτίου 2013, ώρα 18.30 - (κατά την τελετή των εγκαινίων, κινηματογράφος «**HUDOZHESTVENNYI**»)

- **Καλλιτεχνικό πρόγραμμα** από το χορευτικό συγκρότημα του Κέντρου Ελληνικού Πολιτισμού, Παρασκευή 29 Μαρτίου 2013, ώρα 19.00 - (κατά την τελετή των εγκαινίων, κινηματογράφος «**HUDOZHESTVENNYI**»)
- «**Η Ελλάδα μέσα από το βλέμμα Ρώσων ζωγράφων**» - έκθεση ζωγραφικής Ρώσων ζωγράφων στους χώρους του κινηματογράφου «**ZVEZDA**» (καθ' όλη τη διάρκεια της κινηματογραφικής εβδομάδας)
- «**Μύθοι και Θρύλοι της Αρχαίας Ελλάδας, σελίδες από το βιβλίο -Κοσμογονία**» - έκθεση σχεδίου στους χώρους του κινηματογράφου «**HUDOZHESTVENNYI**» (καθ' όλη τη διάρκεια της κινηματογραφικής εβδομάδας). Εγκαίνια- Παρασκευή 29 Μαρτίου 2013, ώρα 18.50

Σας περιμένουμε στις διευθύνσεις:

- **ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ «HUDOZHESTVENNYI» (29 Μαρτίου 2013)**
14, Arbatskaya ploschad, (metro station “Arbatskaya”)
- **ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ «ZVEZDA» (30 Μαρτίου -03 Απριλίου 2013)**
18/22, Zemlyanoi Val str., (metro station “Kurskaya”)
- **ΟΙΚΟΣ ΕΘΝΟΤΗΤΩΝ ΜΟΣΧΑΣ (05 Απριλίου 2013)**
4, Novaya Basmannaya str., Hall № 2 (metro station “Krasnie Vorota”)

Με εκτίμηση,

Δώρα Γιαννίτση,
διευθύντρια Κέντρου Ελληνικού Πολιτισμού